

SPARK 016

(Matrix Code: **SPARK016.00** for StartOver.xyz game.)

DISTINCȚIE: Spațiul determină ceea ce este posibil.

NOTE: Când întâlnești pentru prima dată conceptul de spațiu în Managementul Posibilităților, s-ar putea să ți-l imaginezi ca pe o cameră. Structura fizică cu cei patru pereți, tavan și podea stabilește un spațiu fizic. Dimensiunile caracteristice, culorile, formele sau materialele unui spațiu fizic nu se schimbă decât dacă pereții înșiși sunt remodelați sau distruși.

Folosește imaginea unui spațiu fizic pentru a-ți imagina un alt tip de spațiu: un spațiu energetic. Spațiul energetic este adesea asociat cu spațiul fizic, dar nu e neapărat nevoie. De fapt, dobândirea capacității de a lucra cu spații energetice disociate de spații fizice este un set cheie de abilități în Managementul Posibilităților.

Spre deosebire de spațiu fizic, spațiul energetic este mobil. Spațiul energetic poate fi declarat, extins, micșorat, rotit, deplasat, dispărut, transformat și dedicat să servească unor scopuri diferite, totul în câteva momente. Datorită acestor proprietăți, spațiul energetic se dovedește a fi un instrument destul de util. Cum funcționează?

Spațiul energetic este ușor de detectat în natură. Dacă te apropii de o pasăre sau un animal sălbatic poți observa că de fiecare dată când te apropii, îți permite să intri într-o anumită rază de distanță și abia atunci se îndepărtează de tine. Animalul susține un spațiu energetic în jurul său și poate simți ori de câte ori intri în acel spațiu. Același lucru este valabil și pentru ființele umane, doar că simțurile noastre s-au atrofiat.

Poți fi sigur(ă) în a presupune că majoritatea interacționării tale cu spațiul energetic până acum a fost inconștientă. Nu e vina ta – nu ai fost instruit(ă). Cu puțină practică poți începe să lucrezi cu spațiul energetic în mod conștient. Cum se crează spațiul energetic? Spațiul energetic ia naștere declarând în mod conștient că există. Declari lucruri toată ziua. Spui: „Ce zi bună e azi! Ce zi groznică! Mă simt minunat! Mă simt copleșit(ă)! Acest client este atât de util! Acest client este o durere în fund!” Și așa mai departe! Declarația este atunci când ghidezi intenția ta cu atenția ta în a spune: „Așa este”. O declarație aduce o condiție să existe care nu exista anterior. Înainte de a putea declara spațiu energetic în existență, trebuie mai întâi să-i definești granițele. Cel mai simplu mod de a defini limitele unui spațiu energetic este modelarea acestuia după limitele unui spațiu fizic. Apoi poți declara cele opt puncte ale unui spațiu energetic exact în aceleași opt colțuri ale spațiului fizic în care te afli. Privește în sus. Poți vedea patru puncte, câte unul în fiecare dintre cele patru colțuri ale tavanului. Privește în jos. Poți vedea patru puncte, câte unul în fiecare dintre cele patru colțuri ale podelei. Camera nu trebuie să aibă o formă perfect dreptunghiulară înainte de a putea declara în ea cele opt puncte ale unui spațiu energetic. Fă clic cu degetele și în imaginație stabilește existența celor opt puncte necesare definirii spațiului energetic pe care vrei să îl susții. Fiecare clic spune: „Un punct este aici, un punct este acolo...” Dacă păstrezi 10% din atenția ta asupra celor opt puncte, energia intenției pe care o canalizezi prin atenția ta va susține existența punctelor și voila! Susții spațiul!

Susținătorul spațiului este cel care declară cărori scopuri va servi spațiul. Dacă nu ții spațiul cu intenția ta conștientă, atunci spațiul ar putea prea bine să servească unor scopuri

iresponsabile. Dacă susții spațiul în mod conștient, atunci servești spațiul și pe toți din acel spațiu, fiind susținătorul spațiului cu scopuri conștiente. Când susținătorul de spațiu al unei întâlniri declară în mod conștient scopul întâlnirii, brusc sunteți două sau mai multe persoane adunate în numele acelui scop.

Scopul unui spațiu energetic stabilește contextul acestuia. Contextul unui spațiu este mult mai puternic decât legile fizicii. De aceea este atât de dificil pentru contextul de științei occidentale să explice lucruri cum ar fi mersul pe foc, îndoirea lingurii, levitația și așa mai departe. Când știința declară contextul spațiului, lingurile nu se vor îndoii și dacă mergi pe foc te arzi. Numai când contextul spațiului este mutat la a context diferit, lingurile se topesc în degetele oamenilor și atât copiii, cât și adulții pote dansa desculți în cărbuni fără să se ardă. Contextul spațiului determină ce este posibil în acel spațiu. Acesta este modul în care un Manager de Posibilități creează posibilitate: declară și ține spațiu în numele principiului posibilității.

EXPERIMENTE:

SPARK016.01 Exersează detectarea contextului diverselor spații. Mergi de acasă la birou, la cafenea, la magazin, la garajul auto, la biserică, la o întâlnire AA, la clubul de gimnastică și așa mai departe și detectează spațiile energetice din fiecare spațiu fizic. Apoi rafinează-ți detectoarele și observă că într-un spațiu fizic, de exemplu o sală de conferințe sau în sala ta de mese, există o serie de spații energetice foarte diferite care persistă. Detectează cine generează contextul fiecărui spațiu și cum o face. Discernează scopul lor și observă ce este posibil în contextul pe care îl susțin. Susținătorul de Spațiu nu este întotdeauna cine crezi că ar trebui să fie. Adesea există indivizi cheie în spații care nu au nicio putere desemnată oficial și care totuși funcționează ca susținători de spațiu. De exemplu, uneori copiii mici conduc familii întregi!

Apoi fă următorul pas. Observă diferitele spații de întâlnire și conversație unde tu însuți ții spațiu. Observă că ai potențialul de a ține spațiu oriunde te-ai afla și orice se întâmplă. Exersează în mod conștient să ții mai mult spațiu decât o faci în mod normal în întâlnirile, conversațiile și relațiile tale. Învață ce este necesar pentru a crea și a menține spații atât cu impecabilitate, cât și cu posibilitate.

Când am început să învăț să țin spațiu, am folosit un fel de lipici energetic pentru a controla totul. Spațiul a fost într-adevăr „ținut”, dar a fost ținut atât de tare încât toți participanții au rămas lipiți de scaunul lor. După un timp m-am relaxat puțin, dar doar puțin. Nu mai aveam control absolut, dar măcar oamenii se puteau mișca - doar încet, de parcă ar fi fost îngropați în noroi până la genunchi. În cele din urmă, mi-am dat seama că susținerea spațiului nu era despre a controla totul. Susținerea spațiului nu necesită forță, doar atenția și angajamentul meu. Ideea de a fi complet responsabil pentru procesul și rezultatul unui spațiu și în același timp a nu avea controlul a fost și înfricoșătoare și remarcabilă. Cu practică, spațiile pe care le-am ținut au câștigat acces la o energie aproape nelimitată, doar că nu era energia mea. Era energia principiilor cărora le-a fost dedicat să servească spațiul. Ca susținător de spațiu eu eram spațiul prin care principiile pe care le slujeam și-au putut face treaba. Acum am nevoie de un efort concentrat ca să nu susțin spațiu.